

Arrest

nr. 338 878 van 7 januari 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SCHUEREWEGEN
Britselei 47-49 / 5
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 19 september 2025 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat S. SCHUEREWEGEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Met een aangetekend schrijven van 8 september 2025 diende verzoekster een aanvraag in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 19 september 2025 nam de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing waarbij deze aanvraag werd afgesloten wegens gebrek aan actueel belang.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

Betreft:

(...) (R.R.: (...)
Geboren te (...) op (...)1977
Nationaliteit: Oekraïne
Adres: (...) Antwerpen

Naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 08.09.2025, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang.

Reden:

Betrokkene werd reeds in het bezit gesteld van een A-kaart op datum van 12.08.2022, in het kader van een tijdelijke bescherming.

De medische zorgen zijn beschikbaar en toegankelijk in het actuele land van verblijf, met name België. Bijgevolg kunnen wij besluiten dat zij geen belang meer heeft bij de aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter. Betrokkene kan een nieuwe aanvraag 9ter indienen in het geval er een einde zou komen aan de tijdelijke bescherming op basis waarvan zij momenteel ingeschreven is in het vreemdelingenregister.

*([informatie aangaande de aanvechtbaarheid van de beslissing]
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting.

Ze licht het middel toe als volgt:

“Er wordt louter verwezen naar het tijdelijk verblijfsstatuut van verzoekster om te besluiten dat zij thans geen actueel belang zou hebben. Niets is echter minder waar, nu verzoekster slechts een tijdelijk verblijf heeft in België.

In artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan niet worden gelezen dat vreemdelingen die tot een tijdelijk verblijf zijn gemachtigd geen aanvraag meer kunnen indienen op grond van voormelde bepaling. De bestreden beslissing maakt ook geen toepassing van het bepaalde in artikel 9 ter, §2 van de Vreemdelingenwet. Het is dus strijdig met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om desondanks verzoeksters' aanvraag zonder actueel belang te verklaren.

Een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan uitlopen op een verblijfsmachtiging van onbepaalde duur, daar waar een verblijfsmachtiging die werd uitgereikt op grond van de oorlog in Oekraïne enkel aanleiding geeft tot een “tijdelijke bescherming” en dus een tijdelijk verblijfsstatuut.

Het uitvoeringsbesluit van 4 maart 2022 bepaalt:

“Overeenkomstig Richtlijn 2001/55/EG moet de duur van de tijdelijke bescherming aanvankelijk één jaar bedragen. Wanneer de bescherming niet uit hoofde van artikel 6, lid 1, punt b), van die richtlijn wordt beëindigd, moet zij automatisch met telkens zes maanden worden verlengd voor maximaal één jaar. De Commissie zal de situatie voortdurend monitoren en evalueren. Zij kan de Raad te allen tijde voorstellen dat een einde wordt gemaakt aan de tijdelijke bescherming omdat de situatie in Oekraïne zodanig is dat de personen aan wie tijdelijke bescherming is verleend, onder veilige en duurzame omstandigheden kunnen terugkeren, of dat de tijdelijke bescherming met maximaal één jaar wordt verlengd.”

Artikel 4 van de richtlijn 2001/55/EG bepaalt:

“1. Onverminderd artikel 6 duurt de tijdelijke bescherming één jaar. Wanneer de bescherming niet op grond van artikel 6, lid 1, onder b), wordt beëindigd, kan deze automatisch met telkens zes maanden worden verlengd voor maximaal één jaar.

2. Indien er aanleiding blijft om tijdelijke bescherming te verlenen, kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie, die tevens elk verzoek van een lidstaat om bij de

Raad een voorstel in te dienen, onderzoekt, besluiten de tijdelijke bescherming met maximaal één jaar te verlengen.”

Initieel gold het statuut slechts voor één jaar, tot 4 maart 2023. Vervolgens kon het verlengd worden met twee keer 6 maanden. De Raad van de EU bevestigde deze automatische verlenging, tot 4 maart 2024. Verzoeksters, die blijkens het wachtregister in het bezit zijn van een A-kaart die geldig is tot 4 maart 2024, kunnen dan ook worden gevolgd waar ze op grond van de bovenvermelde bepalingen concluderen dat er onduidelijkheid en onzekerheid heerst over wat er te gebeuren staat wanneer er een einde komt aan de maximale verlengingstermijn.

Het voorwerp van zijn aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet verschillend is van en ruimer is dan het tijdelijk verblijfsstatuut dat ze thans geniet. Een verblijfsmachtiging op grond van art. 9ter van de Vreemdelingenwet kan immers uitlopen op een verblijfsmachtiging voor onbepaalde duur.

Verzoekster ontleent aan het voorgaande een belang om haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter van de Vreemdelingenwet behandeld te zien, ook al is zij reeds gemachtigd tot tijdelijk verblijf in het Rijk op een andere, minder gunstige grond (RvS 13 september 2021, nr. 14.572).

Er kan niet blijken dat de machtiging tot verblijf waarvan verzoekster thans geniet, gelijkwaardig is aan een machtiging tot verblijf [sic] op grond van art. 9ter van de Vreemdelingenwet. Indien Uw Raad verzoekster thans het belang zou ontzeggen, verliest zij met zekerheid het voordeel dat voortvloeit uit art. 13 §1, 2e lid van de Vreemdelingenwet door het verloop van 5 jaren sinds het indienen van de thans relevante aanvraag om machtiging van verblijf van 1 december 2023. Zelfs indien zij een nieuwe aanvraag zou indienen en haar op grond daarvan een machtiging tot tijdelijk verblijf toegekend zou worden, daargelaten de vaststelling dat art. 9ter §3, 5° van de Vreemdelingenwet de gemachtigde verplicht de aanvraag onontvankelijk te verklaren wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ongeroepen in het kader van een vorige aanvraag, zou deze machtiging slechts omgezet worden in onbeperkt verblijf na het verloop van de periode van vijf jaar sinds het indienen van een nieuwe aanvraag. Een automatische machtiging tot onbeperkt verblijf zou in deze omstandigheden derhalve hoe dan ook niet mogelijk zijn (RvV nr. 333 398 dd. 29 september 2025 in zaak RvV 307 806/II).

Concluderend dient gesteld te worden dat verweerster niet op correcte wijze, onder verwijzing naar de tijdelijke bescherming die verzoekster geniet, heeft vastgesteld dat zij geen belang meer heeft bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter van de Vreemdelingenwet. Het middel is gegrond.”

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de aanvraag van verzoekster om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ingediend per aangetekend schrijven van 8 september 2025, wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang. Er wordt op gewezen dat verzoekster reeds op datum van 12 augustus 2022 in het bezit werd gesteld van een A-kaart in het kader van tijdelijke bescherming, dat de medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het actuele land van verblijf, met name België, en zij bijgevolg geen belang meer heeft bij de aanvraag om machtiging tot verblijf conform artikel 9ter. Zij kan een nieuwe aanvraag 9ter indienen in het geval er een einde zou komen aan de tijdelijke bescherming op basis waarvan zij momenteel ingeschreven is in het vreemdelingenregister.

In casu wordt niet betwist dat verzoekster een A-kaart heeft verkregen op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022. Het betreft een tijdelijke bescherming voor ontheemden uit Oekraïne.

Verzoekster stelt, onder verwijzing naar het Uitvoeringsbesluit 2022/382 en naar artikel 4 van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (hierna: richtlijn 2001/55/EG), dat dit statuut initieel slechts voor één jaar gold, tot 4 maart 2023, dat het vervolgens verlengd kon worden met twee keer zes maanden, dat de Raad van de EU deze automatische verlenging, tot 4 maart 2024, bevestigde, dat zij, die blijkens het wachtregister in het bezit is van een A-kaart die geldig is tot 4 maart 2024 [sic], dan ook kan worden gevolgd waar ze op grond van de bovenvermelde bepalingen concludeert dat er onduidelijkheid en onzekerheid heerst over wat er te gebeuren staat wanneer er een einde komt aan de maximale verlengingstermijn.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat uit het uitvoeringsbesluit (EU) 2025/1460 van de Raad van 15 juli 2025 tot verlenging van de tijdelijke bescherming zoals ingevoerd bij Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 blijkt dat de tijdelijke bescherming voor ontheemden uit Oekraïne als

bedoeld in artikel 2 van het uitvoeringsbesluit 2022/382 ondertussen opnieuw met een jaar werd verlengd tot en met 4 maart 2027.

Er blijkt niet dat verzoekster thans niet meer beschikt over een geldige A-kaart, verkregen in het kader van de regelgeving omtrent tijdelijke bescherming voor ontheemden uit Oekraïne. Uit het administratief dossier blijkt dat zij een verblijfstitel heeft, geldig tot 4 maart 2026.

Verzoekster is van oordeel dat zij wel degelijk een belang heeft bij haar aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en betoogt in dit verband dat er louter wordt verwezen naar haar tijdelijk verblijfsstatuut om te besluiten dat zij thans geen actueel belang zou hebben, dat niets minder waar is, nu zij slechts een tijdelijk verblijf in België heeft, dat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet kan worden gelezen dat vreemdelingen die tot een tijdelijk verblijf zijn gemachtigd geen aanvraag meer kunnen indienen op grond van voormelde bepaling, dat de bestreden beslissing ook geen toepassing maakt van het bepaalde in artikel 9ter, §2 van de Vreemdelingenwet, dat het dus strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om desondanks haar aanvraag zonder actueel belang te verklaren, dat een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan uitlopen op een verblijfsmachtiging van onbepaalde duur, daar waar een verblijfsmachtiging die werd uitgereikt op grond van de oorlog in Oekraïne enkel aanleiding geeft tot een 'tijdelijke bescherming' en dus een tijdelijk verblijfsstatuut, dat het voorwerp van haar aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet verschillend is van en ruimer is dan het tijdelijk verblijfsstatuut dat zij thans geniet.

Verzoekster kan worden gevolgd waar zij stelt dat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet kan worden gelezen dat vreemdelingen die tot een tijdelijk verblijf zijn gemachtigd geen aanvraag meer kunnen indienen op grond van voormelde bepaling. Verder merkt zij terecht op dat een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan uitlopen op een verblijfsmachtiging van onbepaalde duur, terwijl een verblijfsmachtiging die werd uitgereikt op grond van de oorlog in Oekraïne enkel en per definitie kan aanleiding geven tot een 'tijdelijke bescherming' en dus een tijdelijk verblijfsstatuut. Immers blijkt uit richtlijn 2001/55/EG en uit uitvoeringsbesluit 2022/382 dat de tijdelijke bescherming die verzoekster geniet, tijdelijk blijft (overweging 13 van richtlijn 2001/55/EG).

Artikel 13, §1 van de Vreemdelingenwet – dat onder meer betrekking heeft op machtigingen tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet – luidt daarentegen als volgt: *“Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België. De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd. (...)*” Bijgevolg kan de toekenning van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet uitlopen op een verblijfsmachtiging voor onbepaalde duur. Verzoekster ontleent aan het voorgaande een belang om haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet behandeld te zien, ook al is zij reeds gemachtigd tot een tijdelijk verblijf in het Rijk op een andere, minder gunstige grond (RvS 13 september 2021, nr. 14.572).

Waar verweerder in de nota met opmerkingen opwerpt dat verzoekster vandaag niet kan stellen dat haar tijdelijk verblijfsrecht niet verlengd wordt, heeft hij een punt, doch, gezien de toepasselijke hoger aangehaalde regelgeving aangaande de tijdelijke bescherming, kan de verlenging nooit aanleiding geven tot een verblijfsrecht van onbeperkte duur.

Er kan gelet op voorgaande niet blijken dat de machtiging tot verblijf, waarvan verzoekster thans geniet, gelijkwaardig is aan een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Wanneer de Raad verzoekster thans het belang zou ontzeggen, verliest zij, zoals verzoekster aanvoert, met zekerheid het voordeel dat voortvloeit uit artikel 13, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet door het verloop van vijf jaar sinds het indienen van de thans relevante aanvraag om machtiging tot verblijf van 8 september 2025. Zelfs als zij een nieuwe aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zou indienen en haar op grond daarvan een machtiging tot tijdelijk verblijf toegekend zou worden, zou deze machtiging slechts worden omgezet in een onbeperkt verblijf na het verloop van een periode van vijf jaar sinds het indienen van de nieuwe aanvraag. Bovendien dient aangestipt te worden dat artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet de gemachtigde verplicht de aanvraag onontvankelijk te verklaren wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag, zoals verzoekster terecht aanvoert. De uitzonderingen daarop zijn limitatief bepaald in artikel 9ter §3, 5° en hebben geen betrekking op het hebben van een tijdelijk beschermingsstatuut.

Concluderend kan gesteld worden dat de gemachtigde niet op correcte wijze, onder verwijzing naar de tijdelijke bescherming die verzoekster geniet, heeft vastgesteld dat zij geen belang meer heeft bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het algemeen en theoretisch betoog van verweerder in zijn nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan voornoemde vaststellingen. Waar verweerder in de nota opwerpt dat een verblijfsrecht op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan uitmonden in een verblijfsrecht van onbepaalde duur, maar dit “voor hetzelfde geld” niet gebeurt, kan hij gevolgd worden, maar verzoekster is niet zonder het vereiste belang omdat een eventuele vernietiging voor haar alleen de mogelijkheid, en niet de zekerheid, van een gunstigere beslissing opent (cf. RvS 21 februari 2017, nr. 237.405).

Het tweede middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Een verder onderzoek van het eerste middel of van de overige onderdelen van het tweede middel dringt zich niet langer op.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 19 september 2025 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend zesentwintig door:

A. MAES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN A. MAES